

عنوان مقاله:

بررسی کارایی مدل دراستیک و روش زمین آماری کریجینگ نشانگر در تعیین نقاط آسیب پذیر آبخوان دشت مشهد

محل انتشار:

اولین دوره همایش ملی مدل سازی و فناوری های جدید در مدیریت آب (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

بهاره سادات همراز - دانشجوی دکتری منابع آب، دانشگاه بیرجند

عباس خاشعی سیوکی - دانشیار علوم و مهندسی آب، دانشگاه بیرجند

خلاصه مقاله:

شناسایی و تحلیل آسیب پذیری آبخوان ها، ابزاری مدیریتی جهت حفظ منابع آب زیرزمینی از آلودگی می باشد. مدل دراستیک شناخته شده ترین روش شاخص هم پوشان است که شامل 7 پارامتر موثر انتقال آلودگی به خاک است. در تحقیق حاضر از مدل دراستیک جهت برآورد میزان آسیب پذیری آبخوان دشت مشهد استفاده گردیده است. سپس کارایی این روش نسبت به روش کریجینگ نشانگر در تعیین نقاط آسیب پذیر مورد تحلیل قرار گرفت. روش زمین آماری کریجینگ نشانگر با در نظر گرفتن آستانه مجاز آلودگی، نقشه های احتمال آلودگی آبخوان را مدل میکند. با در نظر گرفتن رگرسیون لجستیک، به عنوان تحلیل گر آماری، مقایسه ای بین دو نقشه آسیب پذیری با مدل دراستیک و خطر آلودگی با کریجینگ نشانگر انجام گردید. نتایج نشان دهنده عدم وجود ارتباط آماری بین احتمال آسیب پذیری روش دراستیک و نقشه هم احتمال کریجینگ نشانگر میباشد. بنابراین میتوان چنین استنباط کرد، روش دراستیک با در نظر گرفتن همه پارامترهای دخیل در آسیب پذیری و آلودگی آبخوان روش دقیق تری نسبت به روش کریجینگ نشانگر می باشد.

کلمات کلیدی:

آسیب پذیری، کریجینگ نشانگر، دراستیک، دشت مشهد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1008111>

